

د افغانستان اسلامي امارت

د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

د مساجدو او حُسينيو د ارشاد او انسجام لوی رياست

د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

ليکلی تقرير او بيان چې د هيواد د مرکز او ولاياتو

ټولو خطيبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې ليږل کېږي.

۳۰ / جماد الاولی / ۱۴۴۷ هـ، ق موافق ۳۰ / عقرب / ۱۴۰۴ هـ، ش

د الله تعالی په خلقت کې بدلون راوستل، چې د هغې جملې څخه د ږيري خرييل هم دي، د

فطرت خلاف عمل او لويه گناه ده

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي جعل الرجال باللحي، أحمده تعالى وأشكره وأتوب إليه واستغفره، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له فالق الحب والنوى، وأشهد أن سيدنا ونبينا محمدًا عبده ورسوله القائل: «أعفوا اللحي وأحفوا الشوارب ولا تشبهوا بالمجوس واليهود والنصارى»، اما بعد:

قال الله سبحانه وتعالى: (قَالَ يَا ابْنَ آدَمَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتَيْ وَلَا بِرَأْسَيْ إِنْ خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي) طه: (۹۴).

دړنو حاضرینو او محترمو اوریدونکو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.

د الله جل جلاله ډیر لوی احسان دی، چې انسان یې په ښایسته شکل او صورت سره پیدا کړی دی، لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: (لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) التین: (۴)

ترجمه: چې خامخا په تحقیق پیدا کړی دی مونږ انسان بني آدم په ډېر ښه اعتدال سره.

په یو بل مبارک آیت کې راځي: (وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ). التغابن: (۳)

ترجمه: او صورتونه یې ټولې دي ستاسې بیا یې ښایسته کړي دي صورتونه ستاسې او هغه (الله) ته بېرته ور تلل دي ستاسې.

الله جل جلاله انسان د نورو حیواناتو څخه مختلف پیدا کړی دی، ښایسته صورت، قد او قامت لري، متناسب اعضاء لري چې نه یې پزه اوږده ده، نه یې غوږونه ډیر لوی دي، نه یې سترگې وړې یا غټې ورکړي دي، نه یې لاسونه د شادي د لاسونو په څیر ورکړي دي، نه یې خوله ورلره اوږده پیدا کړې ده او نه یې سپیږمه بدنرنگه پیدا کړې ده او نه یې غاښونه لوی لوی او گډوډ ورکړي دي، نه یې ژبه لکه د نورو حیواناتو او ژوندیو ژوو په شان ورکړې ده. الحمد لله وبنعمته تتم الصالحات.

همدا وجه ده چې الله تعالى مونږ ته فرمايي: (فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفاً فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ). الروم: (٣٠)

ترجمه: پس برابر کړه (ای محمده!) مخ خپل دین ته په داسې حال چې پر حق دین کلک ولاړ یې لازم ونیسئ دین د الله هغه چې پیدا کړي دي (الله) خلق په هغه دین مه بدلوی تاسو هغه دین چې الله خلق پر هغه پیدا کړي دي (چې شریک له الله سره پیدا کړی) دا هم هغه دین سم دی چې هیڅ کوږوالی په هغه کې نشته ولیکن زیاتره خلق نه پوهیږي (په توحید د الله).

د دې آیت په معنا کې مفسرین وایي، چې (أَي لَا تَبْدَلُوا فِطْرَةَ اللَّهِ وَدَعُوا النَّاسَ عَلَى فِطْرَتِهِمْ). ابن کثیر (١/ ٦٨٦)

ژباړه: یعنې مه بدلوی فطرت او خلقت دالله او پرېږدی خلک په خپل فطرت باندې.

مفسرینو د پورته ذکر شوي آیت د الله تعالی فطرت په اسلام او د جسم او بدن په استقامت او جوړوالي باندې کړی دی او دا حدیث یې د ذکر شوي مبارک د توضیح لپاره ذکر کړی دی. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- « مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجْسِسَانِهِ كَمَا تَنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَذَعَاءَ ». متفق عليه

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه به ويل چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: هيڅ ماشوم نشته؛ مگر داچې هغه پیدا کیږي په فطرت باندې (اسلام یا روغ رمټ او له معنوي عیبونو پاک)؛ نو د هغه مور او پلار هغه لره یهودي کړي او یا یې نصراني کړي او یا یې مجوسي کړي، (داسې روغ او سالم پیدا کیږي) لکه څرنګه چې وزېږوې څاروی بچی روغ او سالم الاعضاء. آیا تاسو په کې وینی داسې بچی چې غوږ یې څیرل کړل شوي وي؟

امام قاضي عياض رحمه الله ددې حدیث په معنا کې وایي: د حدیث مطلب دادی چې پیدا کیږي انسان جوړ خلقت والا، چې د نقص او تغییر څخه سالم وي او غوږ یې څیرل شوی نه وي، مګر دا تغیرات دوی په ځانونو کې وروسته را پیدا کوي. إكمال المعلم شرح صحيح مسلم (٨/ ٧٣)

متأسفانه ځینې ناشکړه او حیوان صفت خلک شته چې د الله تعالی په متناسب الحال د بدن په غړو او اندامونو کې تبدیل راولي او د الله تعالی خلقت کې تغییر راولي او خپل مخونه مسخه کړي او د شیطان هغه خبره رښتیا کوي چې هغه ویلي و (وَلَا مَرْتَهُمْ فَلْيَغْيِرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ دُونِ اللَّهِ). النساء: (١١٩)

ترجمه: او لازماً زه به امر وکړم خامخا دوی ته چې پس لازماً ځیروي به دوی خامخا غوږونه د چارپایانو او زه لازماً امر وکړم دوی ته پس لازماً تغییر به ورکړي دوی خامخا پیداښت د الله ته.

امام بیضاوي وایي (عن وجهه وصورته أو صفة) تفسیر البیضاوی — (٢/ ٢٥٥) دوی به بدلوي د الله تعالی خلقت د خپل اصلي حالت څخه او د خپل صورت او صفت څخه.

دا په دې معنا چې الله تعالی تاته ږیره درکړې ده او ته هغه خړیوې، نو تا د الله تعالی خلقت چې ږیره ده ، دهغې صورت او صفت دې له منځه یوړ او تبدیل دې کړ.

اکثره خلک ږیرې خړیوې، چې د ږیرې په خړیلو سره له یوې خوا د رسول الله صلی الله علیه وسلم سره مخالفت دی او د هغه سره د جنگ اعلان دی او بل پلوه د ځان څخه مُخَنَّث جوړوي.

د بشریت په لومړیو پیړیو کې ږیره د سړیتوب، شجاعت، شهامت او ددښمن د ویرولو یوه ستره علامه شمیرل کیدله.

لومړنیو ایرانیانو، یونانیانو، رومانیانو، فرعونیان او هندوانو ږیرې نه خړیلې او بې ږیرې انسان به ورته ټیټ ښکار کیدلو، حتی چې چا به ږیره نه درلوده ، د دښمن د مقابلې پر وخت به یې جعلی ږیره کیښودله.

خو د لومړي ځل لپاره سکندر اکبر خپلو عساکرو ته امر وکړ چې ږیرې وخریوئ، ترڅو دښمنان مو له ږیرو ونه نیسي.

ږیره خړیل ځان مثله کول دي چې حرام کار دی، لکه چې دښخې خپل سر خړیل مثله او منهې کار دی او د سړو سره ځان مشابه کول دی او د زینت له منځه وړل دي دارنگه کله چې سړي خپله ږیره وخریې دا هم مثله ده چې منع ورڅخه راغلې ده او د ښځو سره ځان مشابه کول دي او خپل زینت له منځه وړل دي. فقهاء کرام وايي: ږیره په خپل وخت کې د سړو لپاره زینت دی او د ږیرې په خړیلو کې په کامله توګه سره خپل زینت له منځه وړل دي . دښځو زینت د ویښتو په کوڅیو کې دی او د سړو زینت په ږیره کې دی، بل داچې د ږیرې په خړیلو سره ځان د نصاراو سره مشابه کول دي چې دا مکروه تحریمي کار دی. روح البیان (۱/ ۲۲۲)

رسول الله صلی الله علیه وسلم په هغو سړو لعنت ویلی دی ، چې د ښځو سره ځان مشابه کوي. عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ» صحيح البخاري ت (۶/۱۵)

ژباړه: د عبد الله بن عباس رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې لعنت ویلې دی رسول الله صلی الله علیه وسلم په هغو سړو باندې چې ځانونه مشابه کوي د ښځو سره او رسول الله صلی الله علیه وسلم لعنت ویلې په هغو ښځو چې ځانونه مشابه کوي له سړیو سره.

علامه بدرالدین عیني رحمه الله لیکلي دي: په لباس کې تشبّه د سړو له ښځو په هغو شیانو کې موجب د لعنت ده چې هغه شیان د ښځو له عادتونو او کارونو څخه وی لکه غاړۍ اچول، امیل اچول، بنگړي اچول ، په پښو کې پای زیب اچول او په غوږنو کې غوږوالی اچول

او هغه شیان چې ښځې یې کاروي او سړو پورې اړه نلري او د ښځو ځان مشابه کول له سړو سره، لکه دسړیو په شان خپلې اچول، د سړو په شان څادرونه اچول، او د سړو په شان چینې اچول او لونګی په سر کول او نور هغه شیان چې استعمال یې په سړو پورې خاص وي. همدا راز په حرکتونو کې د ښځو سره ځان مشابه کول دادي لکه په جسم کې تختې پیدا کول (نرمښت) او په خبرو او حرکت کې د ښځو حرکت اختیارول. عمدة القاري شرح صحيح البخاري (۳۲/ ۵۳)

چې ږیره خریل هم د ښځو سره ځان مشابه کول دي او ددې وعید لاندې راځي؛ ځکه چې په کومه گناه کې لعنت وارد وي هغه کبیره گناه ده.

د همدې وجې نه ځینې علماء کرام وايي چې څوک د ښځو په شان خبرې کوي او د ښځو په شان حرکت کوي په دُره باید ووهل شي، مگر دا چې پیدایشي عادت یې وي بیا خیر دی.

د ږیرې خریل د مجوسیانو او مشرکانو کار دی او نبي علیه السلام د ږیرې په پریښودلو امر کړی دی او فرمایلي یې دي: عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: « خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَخْفُوا الشَّوَارِبَ ». صحيح البخاري ت (۱۶/۱۵)

ژباړه: مخالفت وکړئ د مشرکانو سره ، پریږدئ ږیرې او بریتونه زیات لنډ کړئ.

دامام مسلم په روایت کې راځي: « جُزُوا الشَّوَارِبَ وَأَرْخُوا اللَّحَى خَالِفُوا الْمَجُوسَ ». صحيح مسلم (۱۵۳/۱)

ژباړه: لنډ کړئ بریتونه او پریږدئ ږیرې ، مخالفت وکړئ د مجوسو.

علامه أبو سعید الخادمی رحمه الله د ذکر شوي حدیث په شرح کې وايي: (أَرَادَ بِهِ النَّهْيَ عَمَّا يَفْعَلُهُ الْأَعَاجِمُ وَالْإِفْرَنْجُ مِنْ قَصِّ اللَّحْيَةِ وَتَوْفِيرِ الشَّارِبِ، فَإِنَّهُ مَكْرُوهٌ). بريقة محمودية في شرح طريقة محمدية (۱۷۴/۴)

ژباړه: نبي علیه السلام په دې سره نهې وکړه د هغه څه نه چې عجمو او فرنگيانو (انگلیسانو) کول، د ږيرو کمول او د بریتو پریښودل، ځکه دا مکروه تحریمي دي.

د کسری د پاچاهانو دا عادت ؤ چې هغوی به ږیرې لنډولې او بریتونه به یې غټ غټ پریښودل، نبي علیه السلام خپل امت ته دکفارو سره په مخالفت باندې امر وکړ. التيسير بشرح الجامع الصغير - للمناوی (۹۸۷/۱)، العناية شرح الهداية (۳۲/۳)

امام قاضي عياض رحمه الله وايي: (يُكْرَهُ خَلْقُ اللَّحْيَةِ وَقَصِّهَا وَتَخْرِيفُهَا ، وَأَمَّا الْأَخْذُ مِنْ طُولِهَا وَعَرْضِهَا إِذَا عَظُمَتْ فَحَسَنٌ ، بَلْ تَكْرَهُ الشُّهُرَةُ فِي تَعْظِيمِهَا). فتح الباري لابن حجر (۴۸۳/۱۶)

ژباړه: مکروه دي (تحریمي) د ږیرې خریل او لنډول یې او تبدلول یې ، البته د ږیرې له اوږدو او عرض څخه اخیستل کله چې غټه شي ، نو دا ښه کار دی ، همداراز مکروه دي شهرت حاصلول په غټولو د ږیرې سره .

البته د ږیرې په حال پریښودلو او غټولو کې د نورو محدثینو نظر د قاضي عياض په شان نه دی.

علامة الشامي ابن عابدين رحمه الله ليکلي: (وأما الأخذ منها وهي دون ذلك كما يفعله بعض المغاربة ، ومختثة الرجال فلم يبيحه أحد ، وأخذ كلها فعل يهود الهند ومجوس الأعاجم). رد المحتار (۴۷۳/۷)

ژباړه: او هر چې د ږیرې اخیستل دي د قبضې څخه کمه اندازه لکه ځینې اهل مغرب خلک چې له قبضې کمه اندازه ږیره اخلي او ځینې مُخْتَث مزاجه سړي یې کوي ، نو دا کار هیچا مباح نه دی گڼلی او ټوله ږیره خریل د هند د یهودو عمل دی او د عجمي مجوسیانو عمل دی.

په التمهيد كتاب کې راځي: (ويحرم حلق اللحية، ولا يفعله إلا المخنثون من الرجال). الأنوار الساطعات لآيات جامعات (١/٤٠٣)

ژباړه: او حرام دي د ږيرې خرييل او دا کار نه کوي ، مگر هغه مخنث سړي يې کوي.

علامه خطاب رحمه الله په مواهب الجليل کې ليکي: (وحلق اللحية لا يجوز وكذلك الشارب، وهو مثله وبدعة، ويؤدب من حلق لحيته أو شاربها). مواهب الجليل شرح مختصر خليل (١/٣١٣)

ژباړه: او د ږيرې خرييل جواز نلري او همدارنگه د بريتنو خرييا جواز نلري او دا مثله ده او بدعت دی او تاديې به ورکولی شي هغه چاته چې خپله ږيره خړيوي او يا خپل بریت خړيوي.

امام أبو شامة چې د شوافعو لوی عالم دی هغه وايي: (وقد حدث قوم يحلقون لحاهم وهو أشد مما نقل عن المجوس من أنهم كانوا يقصونها). الأنوار الساطعات لآيات جامعات (١/٤٠٣)

ژباړه: چې داسې قوم (مسلمانان) را پيدا شوی دی چې دوی خپلې ږيرې خړيوي، او دا ږير بدتر دي د هغه څه نه چې د مجوسيانو څخه را نقل دي ، ځکه مجوسيانو به ږيرې کمولی. (او دوی يې له بيخه خړيوي).

ځينې ځوانان په ږيرو مسخرې کوي او د يهودو په شان يې جوړوي ، چې دا کار په شريعت کې ناروا کار دی.

څوک چې دا خوښ گڼي چې خپله ږيره او د سر وينستان د يهودو په شان جوړه کړي او په دې ورته ځان ښايسته ښکاري ، بايد په خپل ايمان وويريږي ، ځکه د کفارو لباس خوښول او له هغې سره مينه کول د مسلمان ايمان د زوال علامه ده.

د سر يوه حصه کمول او يا خرييل او بله حصه پريښودل په شريعت کې ورته (قزع) وايي چې ممنوع کار دی.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: «نَهَى رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَنِ الْقَزَعِ» متفق عليه

قال الامام ابو داود: وَالْقَزَعُ أَنْ يُحْلَقَ رَأْسُ الصَّبِيِّ فَيُتْرَكَ بَعْضُ شَعْرِهِ. سنن أبي داود-ن (٤/١٣٣)

ژباړه: د عبد الله بن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې نبي عليه السلام د (قَزَعِ) څخه نهې کړی ده او قزع ديتته ويل کيږي چې د ماشوم سر و خرييل شي او بعضې حصه وينسته يې پريښودل شي.

د بريقي محمودې مؤلف ليکلي دي: (فَإِنَّ حَلْقَ الْبَعْضِ مَعَ تَرْكِ الْبَعْضِ مُثَلَّةٌ وَهُوَ مَكْرُوهٌ مُطْلَقًا تَنْزِيهًا إِلَّا لِعُذْرٍ... وَسَوَاءٌ فِي الْقَفَا أَوْ النَّاصِيَةِ أَوْ الْوَسْطِ خِلَافًا لِبَعْضٍ لِمَا فِيهِ مِنَ التَّشْبِيهِ وَتَقْبِيحِ الصُّورَةِ وَأَنَّهُ زِيُّ أَهْلِ الدَّعَاةِ وَالْفَسَادِ وَالْيَهُودِ) بريقة محمودية في شرح طريقة محمدية وشريعة نبوية (٦/١٤٧)

بعضې سر خرييل او بعضې سر پريښودل مثله ده او مثله مطلقاً مکروهه ده تنزيها، مگر د عذر په وجه پروا نکوي، برابره خبره ده چې دا کار د سر په شاتنې برخه کې کوې او که د سر په منځ کې يې کوې ؛ ځکه چې په دې کار سره شکل او صورت بدرنگه او قبيح کيږي. بل داچې دا د فاسدو او يهودو خلکو طريقه ده.

لومړی: د رسول الله صلى الله عليه وسلم د سُنّتو تعظيم او د نبي عليه السلام د حکم منل او ورباندې عمل کول.

دوهم: د کفارو ، مشرکينو او مجوسيانو سره د مشابهت څخه ځان ساتل. ځکه چې د مسلمان عزت ، او سرلوړي په خپل ديني مظهر کې ده او په دينو شعائرو کې ده او هر قوم او ملت ځانته يوه علامه لري او د مسلمان علامه چې ور باندې وپيژندل شي چې ، هغه د مسلمان ږيره ده.

او تر ټولو بدترينه خبره داده چې په دې مترقي نړۍ کې داسې انسان هم شته چې د جراحي عملياتو له لارې خپل جنسيتونه بدلوي، دا نو بيا د قرآن کریم هغه اعجاز ثابتوي ، چې په اړه يې مونږ ته ځوارلس سوه کاله د مخه ددې کارونو خبر راکړی و ، چې داسې انسانان به پيدا کيږي چې د شيطان په لمسه به دوی (فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ) خپل جنسيتونه بدلوي . سړی به خپل ځان جراحي عمليات کوي او له ځان څخه به ښځه جوړوي او د ښځو په شان ځان ته به رحم پيوند کوي او د بچو د راوړلو کونښن به کوي ښځه به ځان عمليات کوي او ځان څخه به نر جوړوي او دنارينه و اعضاء به ځانته پيوند کوي.

ځينې خلک خپل پوستکي بدلوي ، تور پوستي د جراحي عملياتو له لارې سپين پوستکي پيوند کوي او ځيني سپين پوستي ځانونو ته تور پوستکي پيوند کوي.

ځينې نور سړي او ښځې شته، چې په ځانونو په لکهاوو پيسې لگوي او ځانونو ته د ځناورو شکلونه اچوي ترڅو له ځان څخه ځنگلي ځناور جوړ کړي لکه سپي، پيشو گان، شرمخان، گيدړان بيا د نړۍ کفار په فخر سره وايي چې انسان آزاد پيدا شوی دی او بايد دانسان آزادي سلب نشي او نړۍ زيات پرمختگ کړی دی!!!

بل خوا ښځې ټوله ورځ په خپلو ځانونو مشغولې وي او خپل طبيعي حسن او ښايست بدرنگه کوي او په ځان باندې قسما قسم نخرې کوي، لکه د سر له وينتو سره اضافي وينته ښلول، په نوکانو رنگونه وهل، د سترگو ورزي نړۍ کول او د سترگو په ښو نور لگول، شونډې پرسول او غټول، غاښونه تراشل او غاښونه نري کول او يا په غاښونو د پاسه نور پلاستيکي غاښونه لږول، چې دا ټول د الله تعالی د خلقت بدلول دي او د الله تعالی په خلقت کې لاس وهنه ده ، چې مختلف قسمه مرضونه ور څخه راپيدا کيږي او د مختلفو سرطانونو او د هلاکت سبب گرځي.

همدا وجه ده چې د اسلام مقدس او سپيڅلي دين داسې کارونه حرام کړي دي او دا کارونه کول کيږه گناهونه دي. الله تعالی او د هغه رسول صلى الله عليه وسلم ور باندې په متعددو احاديثو کې لعنت ويلی، ځکه چې دا د الله تعالی په خلقت باندې اعتراض او نيوکه کول دي

په يو حديث کې راځي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ، وَالْمُتَمَصَّاتِ، وَالْمُتَقَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيَّرَاتِ خَلْقَ اللَّهِ. مَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ». متفق عليه

ژباړه: عبدالله بن مسعود رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي لعنت کړی دی الله تعالی په خال وهونکو ښځو باندې او د خال وهلو طلب گارو ښځو باندې او په (هغو ښځو لعنت ویلی دی) چې د مخ او وریزو څخه وینسته وباسي او په هغو ښځو الله تعالی لعنت ویلی دی، چې د غاښونو ترمنځ جدایې راوستونکي دي د ښایست لپاره، دا هغه ښځې دي چې تغیر راوستونکي دي د الله تعالی په خلقت کې. زه به ولې په هغه چا لعنت نه وایم چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورباندې لعنت ویلي؟ او هغه (لعنت) د الله په کتاب کې دی.

امام نووي رحمه الله وايي: (د مفلجات) څخه هغه ښځې مراد دي چې د ثنایې او رباعیې غاښونو د منځونو په تراشلو سره د غاښونو ترمنځ فاصله پیدا کوي ترڅو ځوانې او پیغلې ښکاره شي ځکه د وړو انجونو د غاښونو ترمنځ فاصله موجود وي، نو زړې ښځې کارونه ددې لپاره کوي چې کم عمره ښکاره شي. او لعنت ور باندې ځکه ویل شوی دی چې دا د الله تعالی خلقت تبدیلول دي او بل داچې دا تزویر او تدلیس دی او دا درواغ هم دي. شرح النووي علی مسلم (۱۰۶/۱۴)

په یو بل حدیث شریف کې نبي علیه السلام د خپلو وینستو سره د نورو وینستو پر ښلوونکو ښځو باندې لعنت ویلی دی: عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- لَعَنَ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ. صحيح مسلم (۱۶۶/۶)

د عبدالله بن عمر رضي الله عنه څخه روايت دی، هغه وايي چې بيشکه لعنت ویلی دی رسول الله صلی الله علیه وسلم په هغو ښځو چې وصلوونکي دي د نورو وینستو د خپلو وینستو سره او په هغو ښځو چې د وینستو د ښلولو طلب گاره دي او په هغو ښځو یې لعنت ویلی دی چې خالونه لگوي او په هغو ښځو د خال لگولو طلب گاره دي.

همدارنگه نبي علیه السلام په هغو سړو لعنت ویلی دی چې ځانونه دښځو سره په خبرو، جامو او په حرکاتو کې مشابه کوي او نبي علیه السلام پر هغو ښځو لعنت ویلی دی چې ځانونه د سړو سره په خبرو کې، په جامو کې، په ناسته او ولاړه کې مشابه کوي.

ددې لعنت وجه دا هم کیدای شي چې په دې کار د الله تعالی د نعمت ناشکری پرته ده او بل د الله تعالی په پیدایش او خلقت باندې اعتراض کول دي. په حدیث شریف کې راځي: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخَنَّثِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَقَالَ أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ قَالَ فَأَخْرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَانًا وَأَخْرَجَ عُمَرُ فَلَانَةً». صحيح البخاري ت (۸/۱۵)

ژباړه: د عبدالله بن عباس رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې لعنت ویلی دی نبي علیه السلام پر هغو مخنثو د سړو له جملې څخه او پر هغو ښځو باندې یې لعنت ویلی دی چې د سړو سره ځانونه مشابه کوي او نبي علیه السلام وفرمايل: چې وباسئ دوی له خپلو کورونو څخه. عبدالله بن عباس رضي الله عنه فرمايي، نبي علیه السلام فلانی کس له کوره وويستلو او عمر رضي الله عنه فلانی ښځه له کوره وويستله.

نبي علیه السلام ددوی له کورونو څخه د ويستلو امر ځکه وکړ، چې دوی پسې د کور نور اوسیدونکي پيروي ونکړي او د فساد ويره ختمه شي.

همدارنگه په اوسنی زمانه کې نورو فتنو هم ښځې په ناروا او له فریب ډکو کارونو کې مصروفه کړي دي او له اصلي کارونو څخه یې ویستلې دي چې هغه د الله تعالی عبادت دی او د بچو سالمه پالنه ده او د کور د کارونو اهتمام دی.

هغه جدید او نوي کارونه چې د ښځو توجه یې جلب کړې ده لکه د پوزې وړوکې کول یا د پوزې غټولو جراحي عملیات دي چې ډیری پیسې ورباندې لگيږي . همداراز د سینو لویول یا وړوکې کولو په خاطر له کور څخه وځي او د تجمیلي ډاکټرانو په لټه کې وي او همیش په ځان کې د تعدیلاتو او تغییراتو راوستلو په فکر کې وي ، موجوده احصائې ښايې چې اکثره سرطانونه د تجمیلي جراحي عملیاتو څخه رامنځ ته کیږي . حال دادی چې الله تعالی د انسان اعمالو ته گوري نه دانسان ظاهري څیرې ته . په حدیث شریف کې راځي: « إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ » . صحیح مسلم (۱۱ / ۸)

ژباړه: بیشکه الله تعالی نه گوري ستاسې شکلونو ته او نه ستاسې مالونو ته ، بلکې الله تعالی گوري ستاسې زړونو ته او ستاسې اعمالو ته

د کومو عملو په اړه چې په قرآن کریم او نبوي احادیثو کې لعنت راشي، هغه تر ټولو فاحش ترینه لویه گناه وي.

د ډیری احکامو د حرمت په علت انسانان نه پوهیږي ، خو په نصوصو کې د غور او فکر څخه وروسته معلومیږي چې د وریزو نړۍ کول ، د مخ وینستان ویستل (البته چې د ږیرې په څیر نه وي) د غاښونو ترمنځ فاصله راوستل، په مخ ، لاسونو ، مړوندونو خالونه لگول د لاندې علتونو په وجه حرام گرځیدلي دي:

۱- په دغو اعمالو کې دوکه او فریب دی، ځکه په دغو کارونو سره ښځې غواړي چې ځانونه ځوانې ښکاره کړي.

۲- د الله تعالی په خلقت باندې ناراضايې او د هغه د خلقت په حکمت باندې اعتراض کول او د الله تعالی په تقدیر او تدبیر باندې عدم رضایت او دا عقیده درلودل چې کوم کار چې مونږ کوو داد الله تعالی د خلقت څخه زیات ښکلی او ښایسته دی.

۳- ښځو ته د فتنو دروازې بندول؛ ترڅو ښځې د شیطان د قدمونو پیروي ونکړي او په شهواني غرائزو کې مستغرقې نشي.

۴- په کارده چې مسلمان خپل اسلامي هویت ولري او لکه د نورو خلکو په شان په ټولنه کې ځانگړی شخصیت ولري چې له نورو منحرفو خلکو سره مشابهت ونلري.

۵- دا د یهودو، فاسقانو او فاجرانو خلکو سره ځان مشابه کول دي.

۶- په دې کارونو کې د شیطان پیروي او د هغه د خبرو منل پراته دي.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته.